

จังหวะ
RHYTHM

เลขหมึก.....
เลขทะเบียน..... 44899
วัน, เดือน, ปี..... 15 ส.ค. 2546

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชา ภาพพิมพ์ ภาควิชาจิตรศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

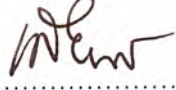
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

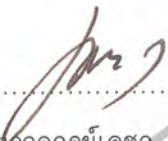
ปีการศึกษา 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปินพันธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลธร เลื่อนจวี)

คณะกรรมการตรวจศิลปินพันธ์
.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารถ)

 กรรมการ กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราชุน) (รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรีขวินิตย์)

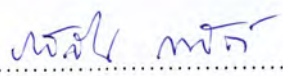
 กรรมการ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหเสนี)

 กรรมการ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จินฝั่งเพชร) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

 กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์) (อาจารย์กันจนด ดำไลกี)

 กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกกร คงคา) (อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

 กรรมการ กรรมการ
(อาจารย์ยุพา มหามาตร) (อาจารย์อนุพงษ์ ochaชีวะ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสลิน กาสต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ภายในคณะศิลปกรรมศาสตร์เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	จังหวะ
	RHYTHM
ชื่อ	นายสุเชาว์ เลิศอดิพัฒน์
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2544
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ สุรพงษ์ สมสุข

บทคัดย่อ

มนุษย์ได้พยายามค้นคว้าสร้างสรรค์วิธีการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเสียงดนตรีทั้งนี้เพื่อตอบสนองอารมณ์ความรู้สึก และความต้องการของตนเองอยู่ตลอดเวลา การสร้างสรรค์นั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรองรับประสาทสัมผัสทางด้านการได้ยินของมนุษย์ ทำนองจังหวะของดนตรีจึงถือเป็นงานสร้างสรรค์ประเภทหนึ่ง ที่ถูกสร้างเพื่อตอบสนองความรู้สึกดังที่กล่าวมาแล้ว อีกทั้งยังเป็นที่ยอมรับกันมาหลายยุคหลายสมัย นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันดนตรีมีการเติบโตและเปลี่ยนแปลงไปตามสังคมเหตุการณ์หรือการเปลี่ยนแปลงต่างๆตามกาลเวลา จากยุคเริ่มแรกในอดีตจนเข้าสู่ดนตรีที่ได้รับการยอมรับอย่างสูงของยุคคลาสสิก ที่แรกเริ่มแผ่ขยายและรับอิทธิพลของสังคมหรือแม้แต่สงครามจนเข้าสู่ยุคสมัยของบอ ซึ่งในยุคที่ชนผิวขาวได้ชื่นชมเล่นให้ทางดนตรีของคนผิวดำ และดัดแปลง สร้างสรรค์เข้าสู่แนวทางดนตรีที่เรียกว่าแจ๊ส ซึ่งนับถึงปัจจุบันนี้ ดนตรีได้มีพัฒนาการและมีแนวทางที่หลากหลายมากมาย ท่วงทำนองหรือจังหวะของดนตรีนั้น ได้สร้างความรู้สึกทางด้านอารมณ์ หรือแม้แต่จินตนาการได้อย่างอิสระ ท่วงทำนองที่แตกต่างกันของแนวทางทางดนตรีนั้นสามารถตอบสนองอารมณ์ และความรู้สึกได้ทั้งผู้สร้างสรรค์และผู้รับฟัง ซึ่งความเกี่ยวเนื่องของจังหวะทางดนตรีกับผลงานสร้างสรรค์ทางทัศนศิลป์นั้น อาจจะเปรียบได้ว่า จังหวะทำนองของเสียง มีความสามารถในการก่อเกิดซึ่งอารมณ์ และจินตนาการ ได้ในลักษณะเดียวกัน ทั้งสีและน้ำหนักหากแต่แตกต่างกัน ในด้านวิธีการสร้างสรรค์ ทั้งนี้เพื่อผลสมดุลงสูงสุดในแต่ละแนวทางของการสร้างสรรค์ สำหรับข้าพเจ้านั้นดนตรีจึงเปรียบเสมือน งานศิลปะที่ศิลปินหรือผู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สร้างสรรค์ เจตนาถ่ายทอดสีสันทงอารมณ์ รวมถึงความนึกคิด โดยการใช้เสียงจากเครื่องดนตรี วาดแต้มสีสันทงบนอากาศที่ว่างเปล่าส่งต่อถึงผู้ฟังต่อเนื่องตลอดช่วงเวลาของท่วงทำนองซึ่งวาด ผืน จินตนาการ และมโนภาพที่หลากหลาย ต่อความรู้สึกของข้าพเจ้า มีผลทำให้ข้าพเจ้าเกิดความคิดที่จะสร้าง สีสันทงอารมณ์ จากจินตนาการทางเสียงดนตรีเหล่านั้นให้เกิดเป็นผลงานทาง ศิลปะ ในลักษณะนามธรรมแบบ 2 มิติ ด้วยกระบวนการของงานภาพพิมพ์ตะแกรงไหม ซึ่งแนว ความคิดในการสร้างสรรค์เหล่านั้นข้าพเจ้าได้ศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมจากสิ่งที่เคยเรียนรู้ และตีค่า ความหมายของเสียงหรือแม้แต่ใช้จินตนาการของตนเอง เพื่อสร้างผลงานให้เกิดความสมบูรณ์ ตามความต้องการของข้าพเจ้า จากบทความที่ว่า “ทางกายภาพความหนาแน่น และรูปร่าง เป็นสิ่ง แน่นนอนตายตัว เสียง สี และ รูปแบบ หรือดีไซน์ ไม่มีความเกี่ยวข้องกันมันแยกต่างหากออกจากกัน แต่ทางวิญญาณนั้น เสียง สี และรูปแบบ เกิดขึ้นได้พร้อมกันโดยอัตโนมัติ และเกิดขึ้นสอดคล้องกับ กฎเกณฑ์ที่จิตกำหนด ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่า ในขณะที่กายหยาบยังหลับอยู่ หากผู้ช่วยที่มองไม่เห็น ตัวของจิตวิญญาณทั้ง 3 นี้ถูกกระตุ้น หรือถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมาในระดับหนึ่ง จิตที่อยู่ภายในกาย หยาบอาจจะสามารถ รับรู้ถึงเสียงดนตรีที่กำลังหลับไหล ออกมาจากวัตถุต่างๆได้” จากคำกล่าวนี้ จึงอาจเป็นการยืนยันความอิสระที่แต่ละคนจะสามารถเข้าใจ และรับรู้ความรู้สึก จากเสียงที่มีที่มา เดียวกัน แต่ลึกซึ้งในเรื่องราวที่แตกต่างกันออกไป ข้าพเจ้าจึงได้นำคุณค่าของสีมาจัดวางใน ลักษณะทิศทางต่างๆ เพื่อค้นหาความสมดุลของจังหวะดนตรี และองค์ประกอบทางทัศนศิลป์ ในรูปแบบที่มีผลมาจากความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีให้กับเสียง และจังหวะของเครื่องดนตรี

¹ CORINNE HELINE, COLOUR AND MUSIC IN THE NEWAGE, 2539, กรุงเทพฯ, หน้า 97.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอโน้มรำลึกถึงพระคุณ ของบิดา มารดา ที่ให้ความช่วยเหลือด้านกำลังใจ และ
 ทูนทรัพย์ อีกทั้งบรรดาคณาจารย์ ทุกๆท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์
 สุรพงษ์ สมสุข ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ อนุพงษ์ คชาชีวะ ที่ได้ช่วยประสิทธิ์ประสาท
 วิชาความรู้ และให้โอกาสข้าพเจ้าฝึกฝน เรียนรู้ แนวทางการสร้างสรรค์ งานศิลปะ รวมถึงเพื่อนๆที่
 ให้ความช่วยเหลือ ต่อข้าพเจ้ามาโดยตลอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก - ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	3
2 ที่มาและแนวคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับ	6
แนวความคิดสร้างสรรค์	9
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	10
ภาพร่างและการพัฒนา	10
กระบวนการสร้างงานภาพพิมพ์	27
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	31
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	31
การจัดองค์ประกอบภาพ	36
5 บทสรุป	43
เอกสารอ้างอิง	45
ผลงานศิลปะ	46
ประวัติผู้เขียน	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ผลงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปะนั้น ตัวศิลปินผู้สร้างผลงานล้วนต้องการถ่ายทอด เรื่องราว ความนึกคิด หรือแม้แต่ทัศนคติที่ตัวศิลปินสนใจ หรือเข้าใจในมุมมองของตน เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้ชมงานศิลปะ ซึ่งตัวข้าพเจ้านั้น ได้หยิบยกเรื่องราวของจังหวัดทางดนตรี มาสร้างสรรคเป็นผลงานในชุดศิลปะนิพนธ์ โดยข้าพเจ้าได้กำหนดหัวข้อในการทำงาน เพื่อให้ได้ผลงานตรงตามความนึกคิดและจินตนาการของข้าพเจ้าไว้ดังนี้

ความสำคัญของโครงการ

ความสามารถในการรับรู้ของมนุษย์มีอยู่หลากหลายวิธีการ การฟังเป็นประสาทสัมผัสทางด้านเสียงซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง ที่มีอิทธิพลต่อการสร้างอารมณ์ความรู้สึก และส่งผลต่อจิตใจของมนุษย์ได้ง่าย เช่นเดียวกับการมองเห็นได้ด้วยตา และการรับรู้รสของอาหารด้วยลิ้น หากแตกต่างกัน เพราะการได้ยินของมนุษย์นั้น ไม่สามารถรับรู้รูปร่าง และขนาดได้อย่างแท้จริง ความสามารถในการได้ยินของมนุษย์นั้น มนุษย์ได้พยายามสร้าง และได้ดัดแปลงเพื่อให้เกิดการตอบสนองต่อความเข้าใจทั้งของตนเอง และผู้อื่น ซึ่งเสียงที่เกิดจากดนตรีนั้น จึงถือเป็นการสร้างสรรค์อีกส่วนหนึ่งของมนุษย์เพื่อตอบสนองการรับรู้ รวมไปถึงการปรับเปลี่ยนอารมณ์ต่างๆ ทั้งของผู้สร้างและผู้รับฟัง โดยมนุษย์นั้นได้ใช้เสียงที่แตกต่างกันของเครื่องดนตรี มาเป็นสิ่งเร้าให้เกิดอารมณ์ความรู้สึก อีกทั้งปรับเปลี่ยนอารมณ์จากสิ่งเร้าอื่นๆ ที่สามารถรับรู้ได้โดยการมองเห็นหรือจากประสาทสัมผัสทางด้านอื่นๆ

จากความสำคัญของดนตรีดังที่กล่าวมานั้น จึงเห็นได้ว่า ตามแหล่งสังคมที่มนุษย์อาศัยอยู่ร่วมกันนั้นดนตรีได้ถูกนำมาเพื่อประกอบกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ ดังเช่น งานแต่งงาน งานบวช พิธีกรรมทางศาสนาอื่นๆ และแหล่งบันเทิงตามร้านอาหารไม่เพียงแต่เท่านั้น มนุษย์ยังใช้ดนตรีเพื่อแก้ไขอารมณ์ความรู้สึกของตน โดยเฉพาะตัวข้าพเจ้านี้ได้มีประสบการณ์ตรงจากการใช้เสียงเพลงแก้ไขอารมณ์เหงา เมื่อเกิดความทุกข์ความเศร้าจากสิ่งเร้าโดยรอบมนุษย์โดยทั่วไปหรือแม้แต่ตัวของข้าพเจ้าเองได้ใช้เสียงดนตรีนั้นเพื่อสร้างความรู้สึกรวมถึงอารมณ์ต่างๆ เพื่อแก้ไขให้ความทุกข์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในใจและสร้างให้เกิดความสุขเข้ามาทดแทน แต่ถ้าเมื่อใดอารมณ์ของเสียงดนตรีนั้นแสดงถึงความเศร้าก็อาจสร้างหรือเสริมให้มนุษย์โดยทั่วไปรู้สึกคล้ายตามอารมณ์เสียงดนตรี

ในอดีตจนถึงปัจจุบันนั้นการสร้างเสียงดนตรีได้เจริญเติบโตและพัฒนาไปพร้อมๆ กับสังคมของมนุษย์อยู่ตลอดเวลา มีการปรับปรุงแก้ไข หรือสร้างขึ้นในรูปแบบต่างๆ เพื่อความเหมาะสมต่อสังคมและชุมชนอีกทั้งเป็นการบันทึกบอกเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ต่างๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งของดนตรีแต่ละชนิด

จากความสำคัญเหล่านั้น ทำให้ข้าพเจ้าได้เล็งเห็นความสามารถของเสียงดนตรีที่เปรียบเสมือนงานศิลปะที่เติบโตตามกาลเวลา ทั้งยังมียุคสมัยและแนวทางใหม่ที่หลากหลาย ดังเช่นการเติบโตทางศิลปะในแขนงอื่นๆ แตกต่างกันทางความสามารถในการเสพ และใช้ประสาทสัมผัสในการรับรู้ตามเสียง หากแต่ประสบการณ์ข้าพเจ้า เสียงที่แตกต่างกันทำให้เกิดความรู้สึกที่ต่างกันอย่างเดียวกับสี ซึ่งเป็นทัศนธาตุทางศิลปะ เสียงที่เกิดจากดนตรีจึงเปรียบเสมือนสีที่เกิดขึ้นบนงานศิลปะ โดยเสียงดนตรีได้เดินทางด้วยคลื่นเคลื่อนที่ถึงประสาทสัมผัสทางด้านเสียงของมนุษย์ ในลักษณะของการสัมผัสเพื่อนจากจุดหนึ่งไปยังจุดหนึ่ง ก่อให้เกิดความรู้สึกและอารมณ์อาจบดบังหรือสร้างเสริมบรรยากาศกับภาพที่สามารถมองเห็นได้ด้วยตา ก่อให้เกิดอารมณ์ที่หลากหลายและเสริมจินตนาการให้กว้างไกลหรืออาจเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ดังเช่นสีที่ชะโลกย่อมบนผืนผ้าใบสีขาวนั่นเอง

วัตถุประสงค์ของโครงการ

เพื่อให้ได้ผลงานสร้างสรรค์ทางศิลปะที่สมบูรณ์ข้าพเจ้าจึงได้แบ่งวัตถุประสงค์ของการสร้างงานศิลปะในชุดดังกล่าวไว้เป็นข้อๆ ดังนี้

1. เพื่อแสดงถึงสภาวะทางอารมณ์ที่เกิดจากท่วงทำนองจังหวะและเสียงเครื่องดนตรี
2. เพื่อแสดงลักษณะรวมถึงทิศทางการเคลื่อนไหว ของเส้นสีที่รับรู้ และจินตนาการได้จากเสียงของดนตรี
3. เพื่อแสดงคุณค่าของสีที่สร้างเสริมผลกระทบต่างๆ ต่ออารมณ์ความรู้สึกเช่นเดียวกับเสียงของดนตรี

ขอบเขตของโครงการ

ข้าพเจ้าได้นำเสนอรูปแบบของผลงานศิลปะในลักษณะ 2 มิติ โดยใช้เทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (SILK SCREEN) มาเป็นขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในชุดนี้ และเพื่อให้ได้ผลงานศิลปะที่สมบูรณ์ และเกิดประโยชน์สูงสุด ข้าพเจ้าจึงกำหนดขอบเขตในการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ข้าพเจ้าได้ใช้สีที่เกิดจากผลกระทบทางความรู้สึกของอารมณ์ ซึ่งข้าพเจ้าจินตนาการได้จากเสียงของคนตรี
2. ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ รูปแบบของผลงานออกมาในลักษณะนามธรรม ซึ่งอิสระจากโครงสร้างที่ตายตัว โดยใช้กระบวนการทำงานของคอมพิวเตอร์ มาสร้างภาพเพื่อสร้างให้ทิศทาง และสีสรรในผลงานสามารถตอบสนองจินตนาการ ความรู้สึก รวมถึงแนวความคิดของข้าพเจ้าโดยที่สีซึ่งนำมาจากคอมพิวเตอร์นั้น ข้าพเจ้าได้นำมาดบัง และทับซ้อน เพื่อให้เกิดมิติสีที่หลากหลายขึ้น
3. เนื่องจากข้าพเจ้าได้ใช้คอมพิวเตอร์ มาใช้สร้างภาพร่างต้นแบบผลงานศิลปะในชุดศิลปะนิพนธ์นี้ จึงใช้วิธีการของแม่พิมพ์ตะแกรงไหมที่สามารถถ่ายทอดภาพร่างต้นแบบ ได้อย่างสมบูรณ์บนเนื้อกระดาษที่เตรียมไว้
4. ข้าพเจ้าได้สร้างผลงานทั้งหมดเป็นจำนวน 6 ชิ้น โดยทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาในผลงานทางศิลปะดังนี้
 - 4.1 RHYTHM 61.5x162 เซ็นติเมตร
 - 4.2 DISSONANCE # 4 70x181 เซ็นติเมตร
 - 4.3 DISSONANCE # 5 55x155 เซ็นติเมตร
 - 4.4 GUIDED BY VOICE 49.5x112 เซ็นติเมตร
 - 4.5 GUIDED BY VOICE # 2 50x124 เซ็นติเมตร
 - 4.6 GUIDED BY VOICE # 3 49.5x134.5 เซ็นติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวคิดสร้างสรรค์

ขบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะนั้น ศิลปินจำเป็นต้องเข้าใจในแหล่งที่มาของข้อมูล และแนวความคิดในการสร้างสรรค์ของตนเองอย่างเพียงพอ ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์ของผลงาน ศิลปินผู้สร้างงานจึงจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าและทำความเข้าใจในแหล่งข้อมูลที่ได้ หาได้ สำหรับตัวข้าพเจ้านั้นได้จำกัดขอบเขตที่มาและแนวความคิดไว้ดังนี้

ที่มา

จากประสบการณ์ในชีวิตของข้าพเจ้า การได้รู้จักพบเห็นผู้คนที่หลากหลายรวมถึงสถานที่ที่แตกต่างกันออกไป ส่งผลให้เกิดแนวความคิด และจินตนาการที่ไม่หยุดนิ่ง ในสังคมแต่ละแห่งล้วนมีเรื่องราว ของท้องถิ่นของ จังหวัดทางดนตรีที่มักจะคล้ายคลึงกันไป ตามกระแสความนิยม ข้าพเจ้าได้พบเห็นและพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการเติบโตของดนตรีกับบุคคลโดยทั่วไปทางสังคมทุกครั้งที่มีโอกาส จึงมีความเข้าใจ และรับรู้ถึงพัฒนาการที่คล้ายคลึงกัน ของดนตรีกับผลงานทางศิลปะในสาขาทัศนศิลป์ที่ข้าพเจ้าเรียนอยู่ ข้าพเจ้ามองเห็นความสำคัญของเสียงดนตรี ที่สามารถใช้เป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ที่แตกต่างและหลากหลาย อาจจะมีได้ ว่า สามารถเป็นสิ่งเร้าที่รุนแรง ซึ่งได้ผลชัดเจนกว่าศิลปะแขนงไหนๆ ความสามารถในการสร้างรวมถึงการกระตุ้นอารมณ์ที่ชัดเจนได้นี้ ก่อเกิดความรู้สึกให้แกตัวของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงได้ศึกษาหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการรับฟัง หรือการแสดงออกทางดนตรีในลักษณะอื่นๆ ซึ่งผลที่ได้สำหรับตัวข้าพเจ้านั้น ดนตรีไม่เพียงแต่ตอบสนองอารมณ์ได้เป็นอย่างดี แต่ยังสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขสภาวะแห่งอารมณ์ได้ในชั่วขณะนั้น ซึ่งไม่ว่าผู้เล่นหรือผู้ฟังก็ตาม เสียงของท้องถิ่นก็สามารถพัดพาทิศทางของอารมณ์ให้แตกต่างกันอยู่ตลอดเวลา

การรับรู้จากท้องถิ่นดนตรี ก่อให้เกิดถึงความรู้สึกสะท้อนใจ และความรู้สึกประทับใจปรับเปลี่ยนกันไปอยู่ในสภาวะของอารมณ์แห่งจินตนาการของข้าพเจ้า อย่างที่ไม่เคยหยุดนิ่งมีผลทำให้ข้าพเจ้าเกิดความผูกพันเสียงแห่งท้องถิ่นเหล่านั้น เปรียบเสมือนส่วนหนึ่งของชีวิตข้าพเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งเร้าภายนอกที่วนเวียนอยู่โดยรอบจิตของข้าพเจ้า ในทุกทิศทุกทาง ที่มาของแนว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานเหล่านี้สะสมจากชีวิตอันเยาว์วัยของข้าพเจ้าเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

พื้นฐานจากระยะเวลาทำให้ข้าพเจ้าเกินแรงบันดาลใจที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ ซึ่งเกิดจากความรู้สึกทางด้านอารมณ์ ที่มีผลมาจากท่วงทำนองของเสียงดนตรี ด้วยเล็งเห็นว่าเสียงของดนตรีที่ข้าพเจ้ามีความลึกซึ้งอยู่ สามารถนำมาถ่ายทอดเป็นผลงานทางศิลปะ ที่ใช้คุณค่าของเส้นและสีเป็นแสดงออกเพื่อบ่งบอกถึงอารมณ์และความรู้สึก ที่มาจากส่วนลึกภายในจิตใจของข้าพเจ้า

บีโทเฟ่น นักดนตรีชาวเยอรมันที่มีชื่อเสียงในยุคดนตรีคลาสสิก

ข้าพเจ้าและเพื่อนขณะทำกิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับ

อิทธิพลที่ข้าพเจ้าได้รับ มาจากแหล่งข้อมูลและรูปแบบ หรือแม้แต่สภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งผ่านทางประสบการณ์โดยตรงของข้าพเจ้า ทำให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานศิลปะ ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลงานสร้างสรรค์ที่สมบูรณ์ และเข้าใจในรูปแบบของผลงาน ข้าพเจ้าจึงได้จำแนกอิทธิพลของข้าพเจ้าดังนี้

อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม

อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมที่ข้าพเจ้าได้รับ นั้นมาจากเสียงของดนตรี จากแหล่งบันเทิงในแต่ละสถานที่ ที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสพบเห็นซึ่งตามสถานที่ที่ข้าพเจ้าได้ไปนั้น มักจะมีที่วงทำนองของจังหวะทางดนตรี เป็นสิ่งเร้าต่อความรู้สึกตลอดเวลา ประกอบกับแสงสีที่เกิดขึ้นนั้นสร้างความสนใจต่อข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสนใจ ที่จะนำจังหวะของดนตรีนั้นมาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะนิพนธ์ในชุดนี้

ภาพแสงสี ของงานดนตรีที่จัดขึ้นในศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

ภาพส่วนหนึ่งจากแผ่นพับของงานดนตรีแห่งหนึ่ง

อิทธิพลจากการศึกษาค้นคว้าตำราความรู้

อิทธิพลทางด้านข้อมูลที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าเป็นแนวความคิดของศิลปินที่ข้าพเจ้าชื่นชอบคือ Wassaly Kandinsky ศิลปินชาวเยอรมัน “ผู้ซึ่งมีซึ่งประสบการณ์เกี่ยวกับสีที่เขาสั่งสมมาอย่างเชื่องช้า ถ่ายทอดความรู้สึกต่าง ๆ ไปสู่มือความสนุกสนาน ความฝัน ความเศร้า ที่แสดงออกด้วยสี ช่วยให้เกิดการควบคุมตัวเอง สีกระตุ้นเตือนกายภาพมนุษย์ให้สัมผัสเตือนมีซ่อนพลังที่เราไม่รู้จักแต่มีจริง เพราะมันทำให้เราเกิดความรู้สึกต่าง ๆ ได้”¹ และเมื่อก้าวถึงอริสโตเติล บุคคลที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นนักปราชญ์ผู้มีชื่อเสียงของกรีกในยุคก่อนคริสตกาล เป็นคนแรกที่กล่าวถึงสีโดยกล่าวไว้ในทำนองที่ว่า “สีแต่ละสี แต่ละกลุ่มอาจมีความสัมพันธ์กันหรือร่วมกันเหมือนกับการประสานเสียงในบทเพลงที่เป็นไปตามบันไดเสียงหรือสเกลต่าง ๆ สีก็คงจะมีความเหมาะสมลงตัวเหมือนกัน”² จากคำกล่าวของทั้ง 2 ท่านนี้ ได้ให้อิทธิพลทางด้านแนวความคิดความสัมพันธ์ของสีและเสียง และเมื่อข้าพเจ้าค้นคว้ามากขึ้น จึงพบว่า Scriabin นักประพันธ์ดนตรีชาวรัสเซีย ผู้ซึ่งริเริ่มศึกษาค้นคว้าเรื่องความสัมพันธ์ของสีและดนตรีโดยข้าพเจ้าได้ข้อมูลมา ดังนี้

โน้ตดนตรีที่ Scriabin มองเห็นสีของมัน

ตัวโน้ต

สีที่สัมพันธ์กัน

C

สีแดง

C#

สีม่วง

D

สีเหลือง

D#

แสงวาบจากเหล็กกล้า

E

สีน้ำเงินมุกและแสงจันทร์ระยิบระยับ

F

สีแดงคล้ำ

F#

สีน้ำเงินสด

G

สีส้มกุหลาบ

G#

สีม่วงแดง

A

สีเขียว

¹ โกลุม สายใจ, **สีและการใช้สี**, กรุงเทพฯ, 2540, หน้า 49.

² โกลุม สายใจ, **สีและการใช้สี**, กรุงเทพฯ, 2540, หน้า 17.

A#

แสงวาบจากเหล็กกล้า

B

สีฟ้าอ่อน¹

ซึ่งจากข้อมูลที่กล่าวข้างต้นจึงเป็นอิทธิพลหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าได้จากการค้นคว้า หาความรู้ และค้นพบแนวทาง ที่จะสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ

อิทธิพลทางด้านศิลปกรรม

รูปแบบของงานศิลปะ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างสรรค์ ซึ่งรูปแบบงานศิลปะที่ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลนั้น มาจากผลงานสร้างสรรค์ทางด้านจิตรกรรม ที่มีลักษณะรูปแบบนามธรรมของ Wassily Kandinsky ศิลปินชาวเยอรมันและ Jackson Pollock ศิลปินชาวอเมริกา ซึ่งลักษณะผลงานของทั้งสองนั้นได้นำเสนอเรื่องราว และแนวความคิดทางด้านอารมณ์เป็นส่วนใหญ่ โดยทัศนธาตุที่ปรากฏอยู่บนตงงานนั้น จะมีลักษณะที่อิสระไม่ตายตัว ซึ่ง Kandinsky เองมักจะสร้างสรรค์ผลงานที่มีแรงบันดาลใจจากดนตรี เช่นเดียวกับข้าพเจ้า

Untitled , 1952-1956 , Jackson Pollock , 3.1x12.1 in , Ink and gouache on light blue paper

Untitled , 1922
Wassily Kandinsky ,
11x9 in ,
Color lithograph

¹ CORINNE HELINE, COLOUR AND MUSIC IN THE NEWAGE , กรุงเทพฯ , 2539 , หน้า 98-99
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การเขียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้เขียนได้เห็นใบใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์

เมื่อข้าพเจ้าได้มองเห็นความสามารถในการสร้างอารมณ์ของจังหวัดนครเป็นลักษณะเดียวกับสีในทัศนธาตุทางศิลปะนั้น ข้าพเจ้าจึงต้องการแสดงออกถึงสี เส้น และน้ำหนักที่ประสานกันในลักษณะของการเคลื่อนไหวไปมาเพื่อสร้างให้เกิดการทับซ้อนในห้วงมิติของสีที่มีความแตกต่างกันเพื่อสร้างอารมณ์รวมถึงความรู้สึกซึ่งมีผลต่อสายตาของมนุษย์ โดยการใช้สีและเส้นเหล่านั้นข้าพเจ้าได้แทนค่ามาจากความรู้สึกโดยตรงที่ได้จากเสียงและท่วงทำนองของดนตรี ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงท่วงทำนองและจังหวะที่แสดงความรู้สึกทุกข์ เศร้า สบาย มีความสุขซึ่งส่งผลและมีอิทธิพลต่อจิตใจของข้าพเจ้าและมนุษย์โดยส่วนรวมของสังคม ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแนวความคิดสนใจทดลองสร้างผลงานทางด้านศิลปกรรมที่แสดงถึงเรื่องราวของสีที่ได้รับอิทธิพลและแรงบันดาลใจจากท่วงทำนองจังหวะของดนตรีที่มีผลมาจากความรู้สึกและอารมณ์ของข้าพเจ้า

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้ใช้คุณค่าของสีจากเครื่องคอมพิวเตอร์มาจัดวางให้เกิดคุณค่าและความงามทางด้านศิลปะ ซึ่งขบวนการทางคอมพิวเตอร์นั้นสามารถตอบสนองและจินตนาการของข้าพเจ้าได้อย่างเต็มที่และฉับไว ในภาพร่างชุดดังกล่าวนี้ข้าพเจ้าเองได้ใช้สีเป็นหลักในการแสดงออกเพื่อบ่งบอกถึงเรื่องราวของเสียงและท่วงทำนองของดนตรีที่เป็นนามธรรมซึ่งสามารถรับรู้และรู้สึกได้ด้วยจินตนาการ

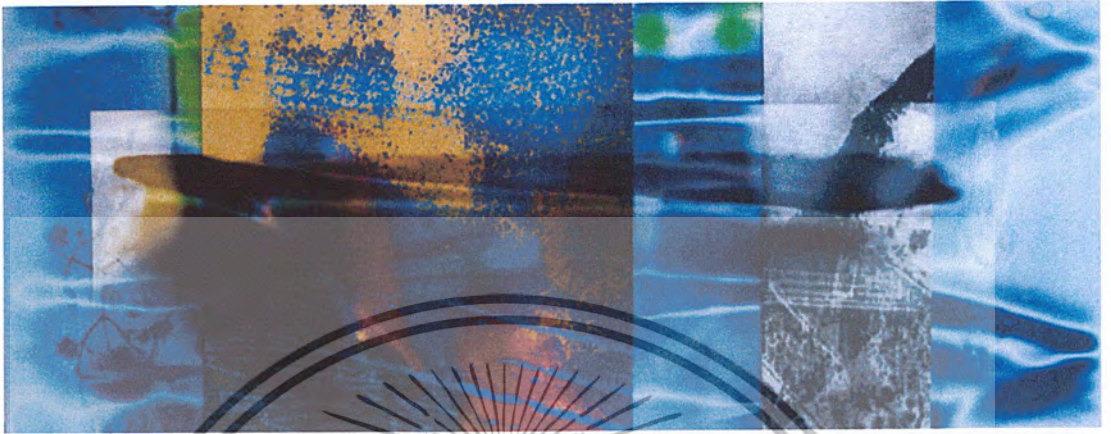
ภาพร่างและการพัฒนา

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

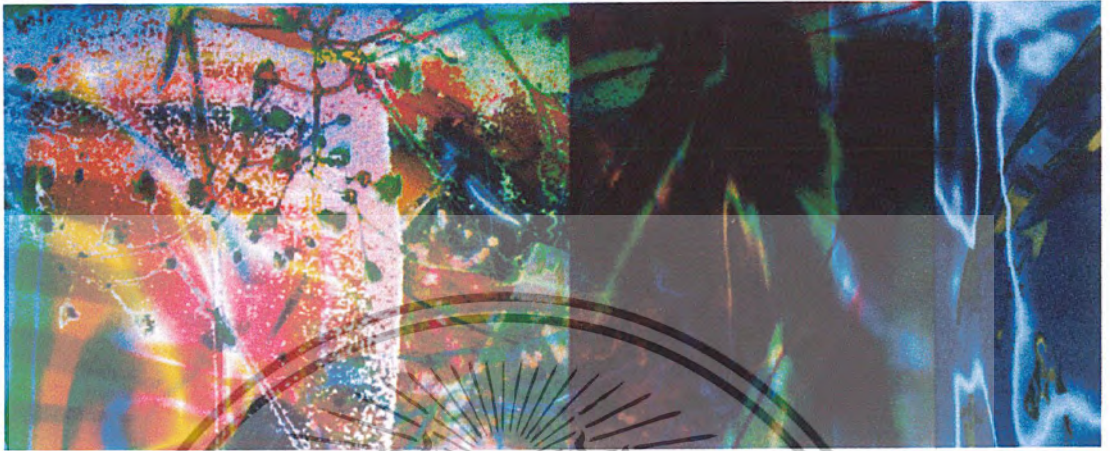

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

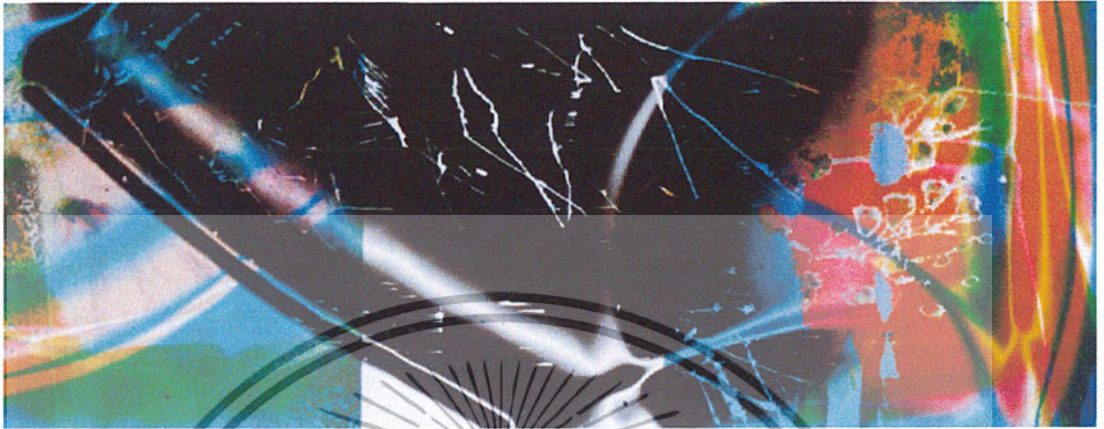

ภาพร่างชิ้นที่ 6

ภาพร่างชิ้นที่ 7

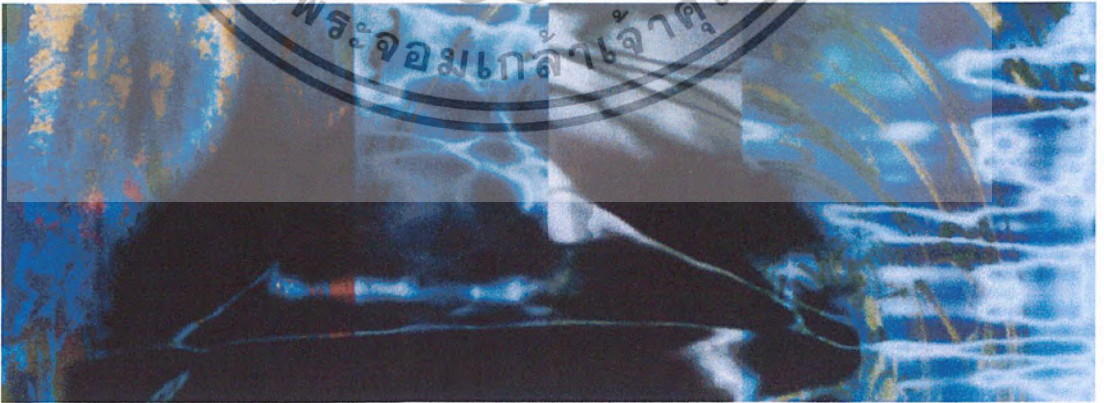
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 8

ภาพร่างชิ้นที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1 นี้ ข้าพเจ้ามองเห็นคุณค่าของสีและเส้นเช่นเดียวกับเสียงและท่วงทำนองของห้วงดนตรี โดยแต่ละส่วนแต่ละช่วงได้ถูกแบ่งออกจากกัน ทั้งนี้เพื่อแสดงถึงอารมณ์ที่แตกต่างของสีในช่วงแต่ละจังหวะของดนตรี และเพื่อให้สีได้แสดงออกถึงอารมณ์รวมถึงความรู้สึกต่าง ๆ ได้เต็มที่ โดยมีน้ำหนักเข้มของสีดำเป็นตัวควบคุมการทำงานของสีที่แสดงทิศทางแตกต่างกันออกไป

ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างของผลงานในขั้นที่ 2 เป็นต้นแบบเพื่อขยายเป็นผลงานจริงด้วยเหตุผลเพราะสีที่ก่อดำกันจนเป็นภาพร่างขั้นนี้ มีทิศทางของสีที่อยู่ในลักษณะกระจาย และมีการแบ่งออกเป็นช่องๆ คล้ายกับจังหวะของดนตรีที่มีการแบ่งห้วงทำนองออกเป็นส่วนๆ ซึ่งมีผลช่วยให้ลักษณะขององค์ประกอบศิลป์ในภาพ เกิดความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ภาพร่างขั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

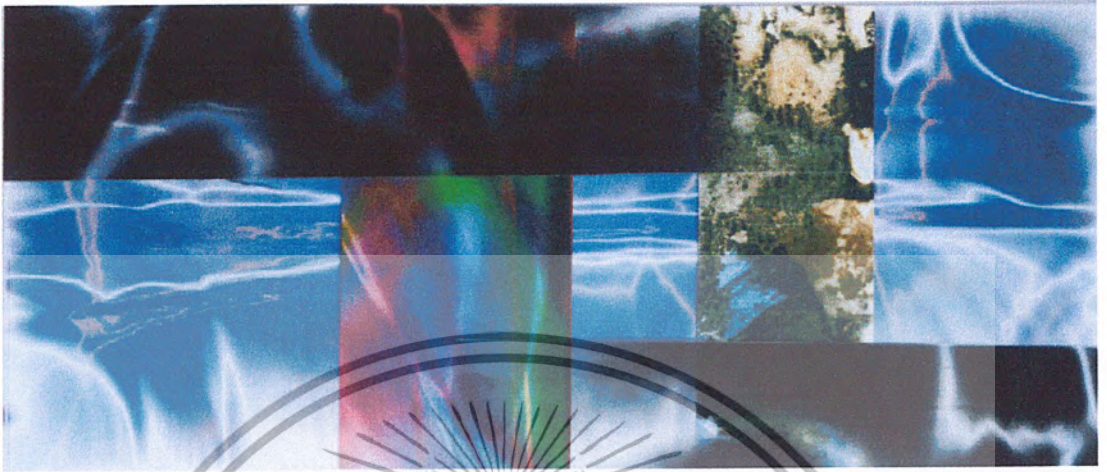

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 6

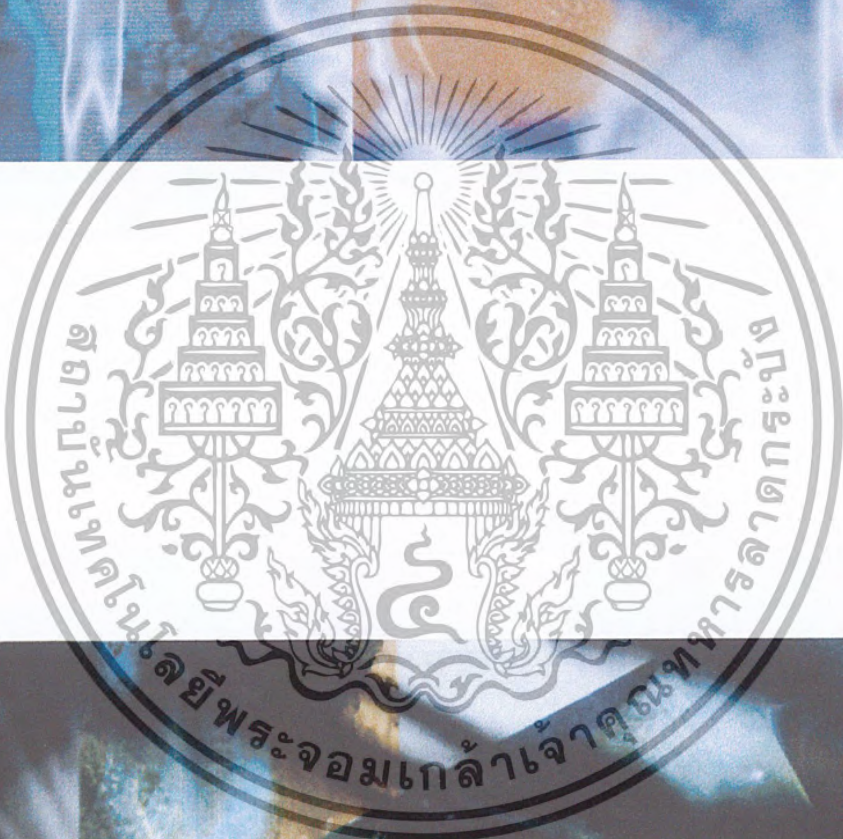

ภาพร่างชิ้นที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างขึ้นที่ 8

ภาพร่างขึ้นที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 10

ภาพร่างชุดที่ 2

ในภาพร่างชุดที่ 2 นี้ ข้าพเจ้าได้ตัดแปลงและเพิ่มส่วนของพื้นที่ว่างสีขาว เข้ามามีส่วนสำคัญในภาพผลงาน และเพิ่มพื้นผิวที่เกิดจากการแตกตัวของหยดสี ซึ่งในส่วนที่นำเข้ามานี้ ข้าพเจ้าต้องการแสดงถึงปฏิภาน และห้องของอวรมณหนึ่งๆ ที่เกิดขึ้นทั้งนี้ เพื่อให้ขัดแย้งกับความนุ่มนวลของสีที่ถูกสร้างขึ้นในภาพผลงาน และแก้ไขความรู้สึกที่อ่อนหวานไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายขึ้นในสีสัน ข้าพเจ้าได้เลือกภาพร่างชิ้นที่ 7 และ 10 ขยายเป็นผลงานจริงเพราะการใช้พื้นผิวที่ถูกสร้างขึ้น เพื่อผลของความรู้สึกที่ขัดแย้งในผลงานนั้น เป็นไปตามความเหมาะสมและกลมกลืนในส่วนของภาพร่างผลงานชิ้นอื่นๆ ที่ข้าพเจ้าไม่ได้เลือกขึ้นมาเพื่อขยายเป็นผลงานจริง เพราะมีความรุนแรงของความขัดแย้งของพื้นผิว และน้ำหนักมากเกินไปซึ่งในบางชิ้นของภาพร่างผลงาน สีดำก็ทำหน้าที่ควบคุมโครงสร้างและสีสัน ที่เกิดในภาพมากเกินไปจนความจำเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

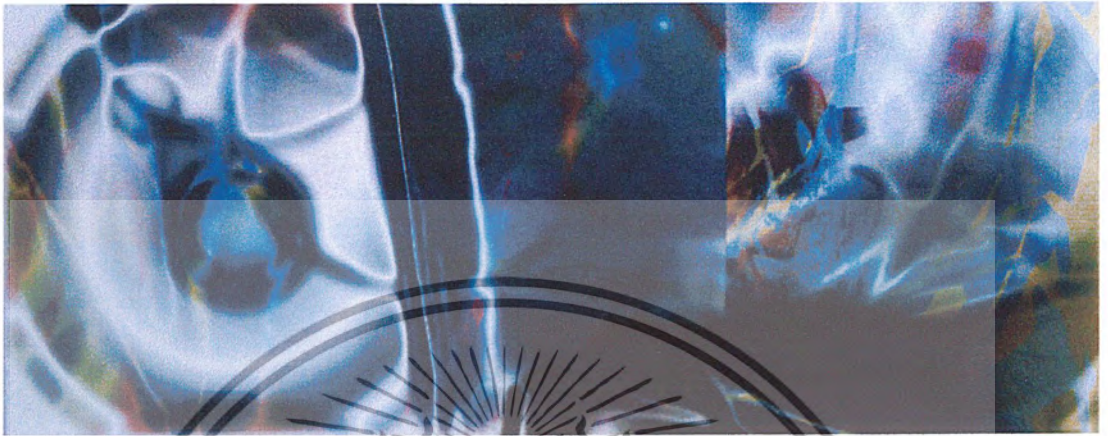

ภาพร่างชิ้นที่ 1

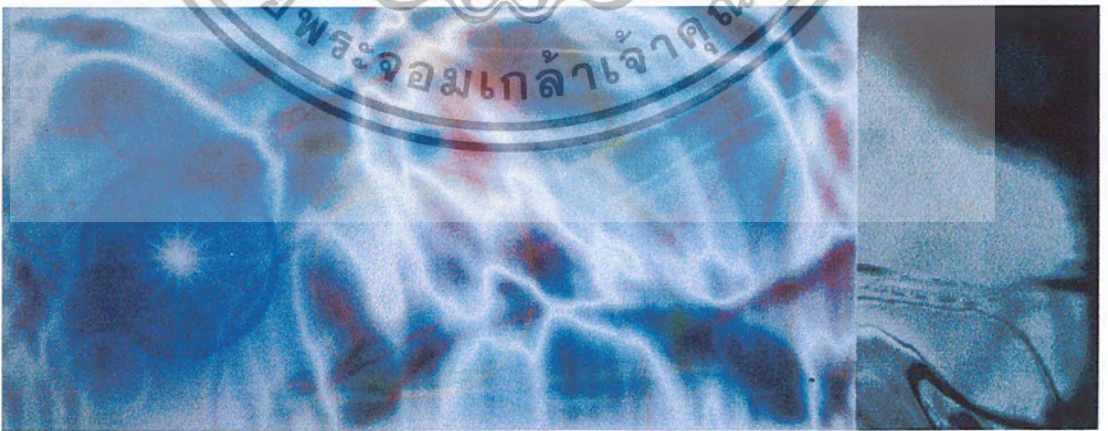

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

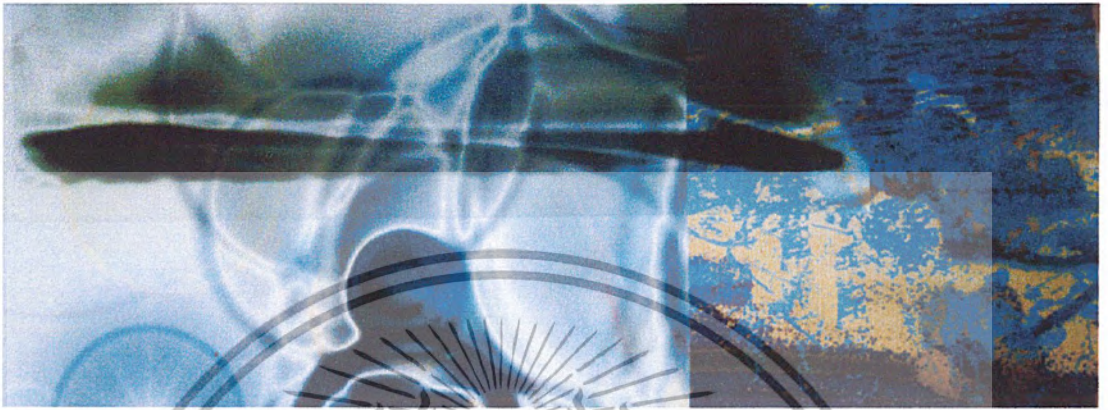

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

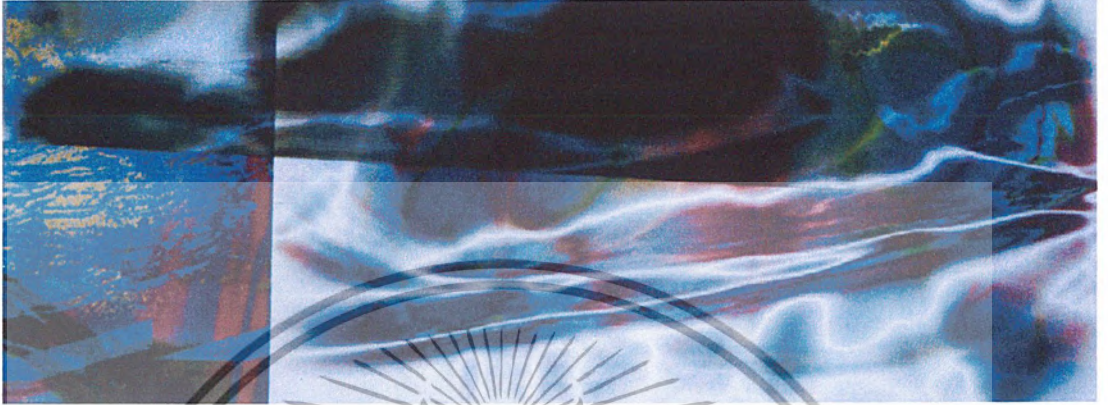

ภาพร่างชิ้นที่ 5

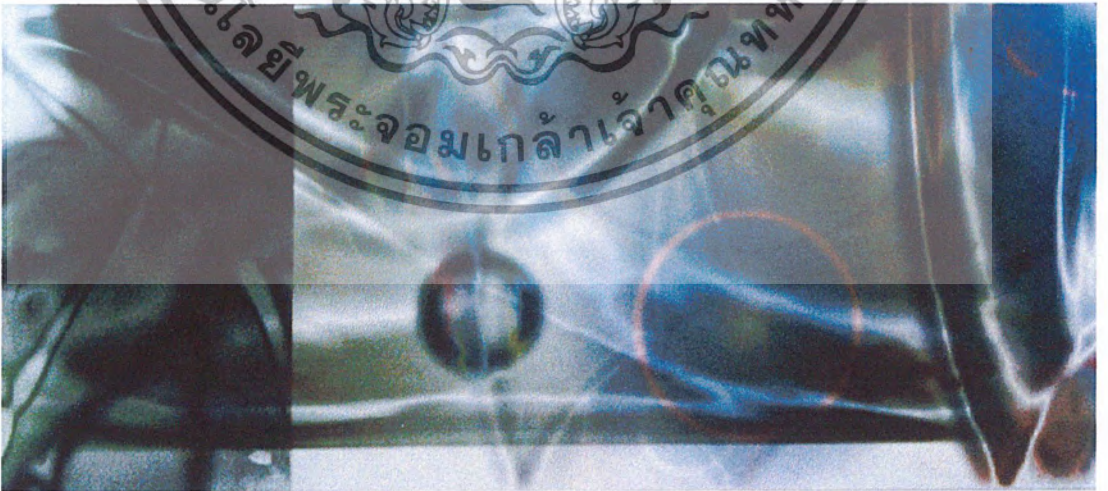

ภาพร่างชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 7

ภาพร่างชิ้นที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

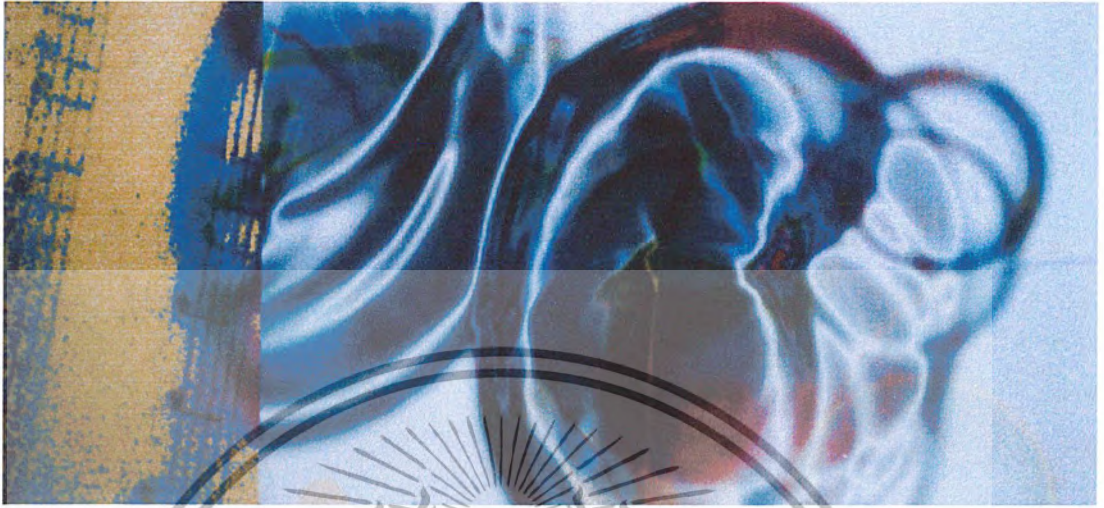

ภาพร่างชิ้นที่ 9

ภาพร่างชิ้นที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 11

ภาพร่างชุดที่ 3

จากภาพร่างผลงานชุดที่ 2 ข้าพเจ้าพบปัญหาที่เกิดขึ้นคือน้ำหนักของสีดำเข้ามาทำงาน และครอบคลุมสีอื่น ๆ มากเกินความจำเป็น การแบ่งตัวผลงานเป็นช่อง ๆ ทำให้ภาพผลงานไม่สามารถแสดงความเป็นอิสระทางอารมณ์เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันได้ ในภาพร่างชุดที่ 3 นี้ ข้าพเจ้าจึงใช้พื้นที่สีขาวเข้ามาทำงานเพื่อควบคุมจังหวะ รวมทั้งทิศทางของเสียงและสี ให้เป็นไปด้วยความเหมาะสมแต่มีอิสระของการเคลื่อนไหวอยู่บนพื้นฐานของความมีเอกภาพในผลงาน ในภาพร่างชุดนี้ ข้าพเจ้าจึงเลือกภาพร่างผลงานในชิ้นที่ 3, 5 และ 11 เนื่องจากภาพร่างทั้ง 3 ชิ้นมีทิศทางและการเคลื่อนไหวของสี เส้น และน้ำหนัก เป็นไปด้วยความอิสระอีกทั้งยังลงตัวอยู่ในเนื้อหา มีคุณค่าของความงามของสีที่ก่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกทางดนตรีได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบวนการสร้างงานภาพพิมพ์

จากภาพร่างทั้ง 3 ชุด ของข้าพเจ้าทั้งนี้ข้าพเจ้าได้ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ของสีให้สอดคล้องกับจังหวะและท่วงทำนองของเสียงดนตรีทั้งสี่โดยการใช้กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะด้านเทคนิคภาพพิมพ์ตะแกรงไหมมาเป็นกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะของข้าพเจ้า เนื่องจากภาพพิมพ์ตะแกรงไหมเป็นที่นิยมในการนำมาเป็นเทคนิคเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะอีกทั้งยังเหมาะสมและสอดคล้องกับรูปแบบทางศิลปะของข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าได้ใช้เทคนิคในการพิมพ์โดยใช้กระบวนการพิมพ์แบบพิมพ์สอดสีสี่สีคือ การพิมพ์โดยใช้แม่สีสี่สีมาทับผสมกันคือ เหลือง แดง น้ำเงิน และดำ เป็นขั้นตอนในการสร้างภาพ โดยรวมโดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

แรกเริ่ม ข้าพเจ้าได้ใช้คอมพิวเตอร์ในการแยกสีเป็นภาพขาวดำ เพื่อนำมาถ่ายเอกสารขยายลงบนกระดาษไซในขนาดที่ต้องการ จากนั้นนำกระดาษไซเหล่านั้นมาสร้างแม่พิมพ์โดยมีขั้นตอนต่อไปนี้

1.1 การผสมกาวอัดกับน้ำยาไวแสง

ข้าพเจ้านำกาวอัดกับน้ำยาไวแสงผสมกัน โดยให้สัดส่วนอยู่ที่ 5 ต่อ 1 โดยน้ำหนักซึ่งกาวอัดที่ข้าพเจ้านำมาใช้ เป็นกาวอัดสีฟ้าอ่อนของบริษัทชัยบูรณ์ บราเดอร์ส จำกัด กับน้ำยาไวแสงของบริษัท ทวิน เนื่องจากเมื่อกาวอัดที่ข้าพเจ้ากล่าวข้างต้นทำปฏิกิริยากับไวแสงชนิดนี้ จะสามารถให้คุณภาพในการสร้างแม่แบบที่มีความละเอียดคมชัดได้เป็นอย่างดี

1.2 การเคลือบกาวอัดลงบนผ้าสกรีน

กาวอัดที่ข้าพเจ้าผสมกันนั้น ข้าพเจ้าได้นำมาเคลือบผิวหน้าของผ้าสกรีนซึ่งในขณะนั้นนำมาเคลือบผิวหน้าผ้าสกรีนนั้นควรปฏิบัติในห้องทำงานที่ติดหลอดไฟสีเหลืองปราศจากแสงจากภายนอกในขณะที่เคลือบนั้นข้าพเจ้าตั้งผ้าสกรีนให้ห่างตัวเล็กน้อยแล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2.1 เคลือบกาวอัดด้านที่สกรีนจะสัมผัสกับวัสดุพิมพ์ 2 ครั้ง โดยไม่ปล่อยให้กาวอัดแห้งระหว่างครั้งของการเคลือบ

1.2.2 เคลือบกาวอัดด้านที่จะต้องปิดหมึกบนสกรีน 2 ครั้งโดยไม่ปล่อยให้กาวอัดแห้งเช่นกัน

หลังจากเคลือบกาวอัดแล้วข้าพเจ้าได้นำไปผึ่งลมให้แห้งโดยระวังไม่ให้โดนแสงภายนอกเพื่อรอขั้นตอนต่อไป

1.3 การถ่ายด้วยแสง

เมื่อกาวอัดที่เคลือบนั้นแห้งสนิทดีแล้วจึงนำผ้าสกรีนวางด้านที่สกรีนจะต้องสัมผัสกับวัสดุพิมพ์แบบลงบนตู้ไฟถ่ายแบบสกรีน โดยนำกระดาษไขที่ถ่ายเอกสารวางสอดอยู่ระหว่างแม่พิมพ์กับตู้ไฟ โดยหันหน้าแม่แบบเข้าหาด้านหลังของผ้าสกรีนหลังจากนั้นจึงนำผ้าสักกะหลาดวางทับลงบนแม่พิมพ์สกรีนด้านที่จะต้องปิดหมึกอีกทีเพื่อกีดให้ผ้าสกรีนกับแบบที่มาจากระดาษไขแนบกันอย่างสนิทเพื่อป้องกันการหนีกร่องแสงแล้วจึงเปิดไฟขาวโดยตั้งเวลาไว้ 6-7 นาที

1.4 การสร้างภาพและการทำให้แห้ง

เมื่อได้เวลาตามที่ต้องการแล้วนำผ้าสกรีนมาล้างโดยฉีดน้ำทั้งสองด้านด้วยน้ำเย็นหลังจากนั้น 1-2 นาทีก็จะเกิดภาพจนกระทั่งปรากฏชัดขึ้น แล้วจึงทำให้ สกรีนแห้งโดยการตากพัดลม และเมื่อผ้าสกรีนแห้งแล้วข้าพเจ้าได้นำผ้าสกรีนที่ถ่ายแบบเรียบร้อยแล้วมาตรวจหารอยร้าวของแม่พิมพ์ ซึ่งเกิดจากฝุ่นหรือจากจุดที่ข้าพเจ้าไม่ต้องการ ข้าพเจ้าจึงนำกาวอัดที่ผสมไวแสงแล้วนั้นมาอุดรอยร้าว และเป่าให้แห้ง

2. ขั้นตอนปฏิบัติการพิมพ์

การสร้างสรรคงานศิลปะในกระบวนการภาพพิมพ์นั้น โดยส่วนใหญ่แล้วมักจะนิยมสร้างสรรคผลงานลงบนกระดาษ เช่นเดียวกันข้าพเจ้าได้ใช้กระดาษมาเป็นวัสดุในการพิมพ์ โดยหลังจากที่ข้าพเจ้าได้รอให้แม่พิมพ์แห้งสนิทแล้ว จึงเริ่มปฏิบัติการพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 การเตรียมวัสดุพิมพ์

ข้าพเจ้าได้นำแม่พิมพ์สกรีนมาวางทับลงบนกระดาษ หลังจากนั้นขยับกระดาษเพื่อให้ได้จุดพอดี หรือกึ่งกลางกระดาษ หลังจากนั้นนำกระดาษแข็งตัดเป็นชิ้นเล็กวางประกบกับมุมกระดาษและขอบกระดาษตัวงานด้านใดด้านหนึ่ง ซึ่งการทำแบบนี้ก็เพื่อการสร้างจำนวนที่ได้จำนวนมากและต่อเนื่อง โดยเมื่อพิมพ์ชิ้นแรกเสร็จในสีแรก ก็นำกระดาษที่พิมพ์งานออกจากโต๊ะแล้วจึงนำกระดาษชิ้นต่อไปมาวางลงบนโต๊ะแทนที่ชิ้นแรกที่น่าออกไปแล้วซึ่งการที่กระดาษแข็งประกบกับขอบของงานนั้นเรียกว่าการวางมาร์ค ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งกับการพิมพ์แบบสอดสีสีของข้าพเจ้า

2.2 การพิมพ์

สำหรับขั้นตอนการพิมพ์ ข้าพเจ้าได้ใช้สีในการพิมพ์สกรีน โดยใช้สีเขื่อน้ำของบริษัท วินโก้ เทลบบนทั้งขอบด้านหนึ่งของแม่พิมพ์ แล้วจึงนำไม้ยางปาด ปาดสีทั้งหมดกลบลงบนด้านที่ใช้สำหรับปาดสีให้ทั่ว แล้วจึงกดผ้าสกรีนแนบลงบนโต๊ะ จากนั้นก็ปาดสีทั้งหมดโดยกดน้ำหนักลงอย่างสม่ำเสมอ จากอีกด้านหนึ่งสู่อีกด้านหนึ่ง แล้วเมื่อพิมพ์ชิ้นต่อไปก็ให้ปาดสีกลบทั้งหมดอีกครั้งดังเช่นขั้นตอนแรก

2.3 การเก็บสีและล้างสี

เมื่อทำการพิมพ์เสร็จเรียบร้อยแล้วจึงใช้เกรียงหรือกระดาษแข็งตักสีออกจากแม่พิมพ์เข้าสู่กระบอกลีทั้งหมด โดยให้เหลือสีตกค้างบนแม่พิมพ์สกรีนให้น้อยที่สุด จากนั้นนำไปล้างสีซึ่งสีเขื่อน้ำนั้นสามารถล้างน้ำออกได้โดยง่ายหากสียังไม่แห้งสนิท แต่เมื่อสีนั้นแห้งสนิทแล้วจะไม่สามารถล้างออกด้วยน้ำเปล่าได้ เมื่อขณะล้างสีนั้นหากมีคราบน้ำมันติดอยู่ให้ใช้ผ้าสะอาดเช็ดทั้ง 2 ด้านของผ้าสกรีน จากนั้นนำผ้าแห้งมาเช็ดให้ทั่วก็จะได้ผ้าสกรีนที่ยังมีแม่แบบอยู่บนผ้าสกรีนที่สะอาด รอเตรียมพิมพ์ครั้งต่อไป

3. ขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์

กระบวนการพิมพ์ภาพพิมพ์ตะแกรงใหม่นั้นมีความสามารถที่จะนำแม่พิมพ์มาล้างเพื่อใช้ในการทำงานชิ้นใหม่ได้ จึงเป็นข้อดีสำหรับการประหยัดต้นทุนเป็นอย่างดี โดยขั้นตอนการล้างแม่พิมพ์ข้าพเจ้ามีขั้นตอนดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 การเตรียมน้ำยาล้าง

จากที่ข้าพเจ้าได้ศึกษามาการล้างภาวอดที่อยู่บนแม่พิมพ์นั้นส่วนใหญ่มักนิยมใช้คลอรีนในการล้าง แต่มีข้อเสียคือมีกลิ่นที่รุนแรงและกัดผิวหนัง ซึ่งน้ำยาที่ข้าพเจ้านำมาใช้เป็นน้ำยาที่ชื่อ REMOVE 49 ซึ่งเป็นน้ำยาของบริษัท วินโก้ กับน้ำเปล่าโดยมีสัดส่วน 1 ช้อนชาต่อน้ำ 1 ลิตร ผสมลงในกระบอกฉีดน้ำซึ่งน้ำยาที่ข้าพเจ้าใช้นั้นมีความอันตรายมากกว่าคลอรีน แต่ไม่เกิดปฏิกิริยาหรือระคายเคืองกับผิวหนังและยังเพิ่มประสิทธิภาพในการล้างได้อย่างรวดเร็ว

3.2 การล้างแม่พิมพ์

หลังจากที่มีการเตรียมน้ำยาล้างแล้วเมื่อพิมพ์เสร็จให้นำแม่พิมพ์สกปรกลงในอ่างฉีดน้ำพรมให้ทั่ว แล้วจึงนำกระบอกฉีดน้ำที่ได้ผสมน้ำยาล้างภาวอดแล้วมาฉีดพรมให้ทั่วทั้งสองด้านจากนั้นฉีดแม่พิมพ์สกปรนให้ทั่วครบของภาวอดหรือสีที่ติดอยู่ที่ติดอยู่ก็จะหลุดออกจากผ้าสกปรนโดยง่าย

4. ขั้นตอนการแก้ไขตัวงานเพื่อความสมบูรณ์

หลังจากที่ได้พิมพ์ครบกระบวนการสี คือ เหลือง แดง น้ำเงิน และดำแล้ว ความสมบูรณ์ยังไม่เกิดขึ้นบนตัวงานที่เป็นรูปแบบของงานศิลปะ ข้าพเจ้าจึงนำกระดาษลอกลายวางทับบนตัวงานเพื่อสร้างแม่แบบใหม่อีกครั้งหนึ่ง โดยการเขียนด้วยดินสอไขหรือฟีนีสตีเปอรี หลังจากนั้นก็นำเข้าสู่กระบวนการสร้างแม่พิมพ์ดังกล่าวเมื่อข้างต้นอีกครั้งหนึ่งจึงทำให้ผลงานสร้างสรรค์เหล่านั้นเกิดความสมบูรณ์ในตัวงาน แต่ในผลงานสร้างสรรค์ชุดที่ 2 นั้นข้าพเจ้าได้ใช้กระบวนการสร้างงานจากคอมพิวเตอร์มาเพื่อแก้ไขปัญหาบางจุดที่ไม่สามารถสร้างด้วยการพิมพ์แบบสอดสีได้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะผู้สร้างจำเป็นต้องมีความเข้าใจในรูปแบบเนื้อหา และแนวความคิดของตนเองอีกทั้งยังต้องมีความเข้าใจในกระบวนการของการสร้างสรรค์รวมถึงทัศนธาตุต่าง ๆ ในองค์ประกอบของศิลปะ ซึ่งในผลงานของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้ใช้ทัศนธาตุหลากหลายชนิดนำมาประกอบขึ้นเป็นผลงานในชุดศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้า

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

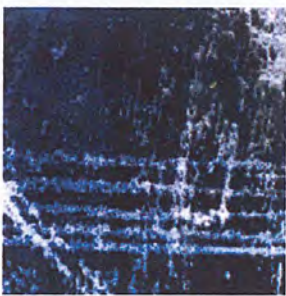
เนื่องจากผลงานของข้าพเจ้าแสดงออกมาในเรื่องราวรวมถึงรูปแบบ นามธรรม ดังนั้นทัศนธาตุที่นำมาใช้เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าส่วนใหญ่จึงเป็นทัศนธาตุที่สร้างความเป็นอิสระ โดยมีลักษณะที่ปรากฏดังต่อไปนี้

รูปทรง (Forms)

รูปทรง ก.

ก. ลักษณะธรรมชาติที่ข้าพเจ้านำมาใช้นั้นมีกิ่งไม้ ซึ่งปรากฏอยู่บนผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1 และชิ้นที่ 6 โดยกิ่งไม้ถูกนำมาประกอบขึ้นในผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าเพื่อเป็นตัวแทนของสิ่งเร้าภายนอกที่ข้าพเจ้าระลึกถึงเมื่อเกิดความรู้สึกที่ได้รับจากท่วงทำนอง ซึ่งมีลักษณะคล้ายหรือให้ความรู้สึกที่เป็นธรรมชาติ

รูปทรง ข.

ข. สัญลักษณ์ตัวโน้ตที่นำเข้ามาใช้ในงานสร้างสรรค์ซึ่งปรากฏอยู่บนผลงานชิ้นที่ 1 และ 4 นั้น นำเข้ามาประกอบเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนค่าความรู้สึกที่ได้มาจากเรื่องราวของดนตรี โดยแสดงลักษณะรวมถึงท่วงทำนองและจังหวะที่ไม่สามารถอธิบายเป็นรูปทรงได้ ข้าพเจ้าจึงนำสัญลักษณ์ของดนตรีดังที่กล่าวมาแล้ว เข้ามาประกอบเป็นบางส่วนเพื่อยืนยันแนวความคิดและแหล่งที่มาของความรู้สึกของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (Color)

สี ก.

ก.สีที่มีลักษณะอยู่ในกลุ่มสีวรรณะเย็นนี้ ข้าพเจ้าได้นำมาใช้เพื่อแสดงลักษณะอารมณ์ที่แตกต่างกันออกไปจากสีวรรณะอื่น ๆ ซึ่งสีกลุ่มวรรณะเย็นนี้ได้ปรากฏอยู่บนผลงานสร้างสรรค์ในชุดศิลปะนิพนธ์ทุกชิ้นของข้าพเจ้า ในผลงานของข้าพเจ้านั้นได้ใช้สีเป็นทัศนธาตุหลักเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน เนื่องจากสีเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถสร้างให้เกิดอารมณ์และบรรยากาศภายในผลงานได้เป็นอย่างดี ในสีวรรณะเย็นนี้ ข้าพเจ้าต้องการแสดงถึงอารมณ์ของดนตรีในวงทำนองที่สุภาพ เครื่องขลุ่ย จังหวะ และแผ่ความทุกข์ รวมถึงความเศร้าในบางอารมณ์

สี ข.

ข.สีวรรณะร้อน ข้าพเจ้าได้นำมาใช้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสรรค์ผลงาน ด้วยเหตุผลที่ว่าเพื่อการแก้ไขในลักษณะต่าง ๆ ขององค์ประกอบทางศิลปะ และยังเพื่อแสดงท่วงทำนองของอารมณ์ที่สนุกสนานรื่นเริง รวมไปถึงการแสดงท่วงทำนองและจังหวะที่ถูกสร้างขึ้นด้วยอารมณ์ในช่วงหนึ่งของนักดนตรีที่แสดงออกมาด้วยเสียงของดนตรีและท่วงทำนองที่เร้าร้อน ซึ่งสีในวรรณะร้อนนี้ได้ปรากฏอยู่บนผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นของข้าพเจ้าโดยแสดงออกในปริมาณที่เป็นส่วนน้อย

สี ค.

ค.ในผลงานของข้าพเจ้า มีสีที่หลากหลายและถูกสร้างขึ้นเป็นจำนวนมากรวมถึงสีดำที่เป็นอีกส่วนหนึ่งซึ่งข้าพเจ้าได้นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยปรากฏอยู่บนผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1, 2, 3, 5 และ 6 ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกของพลังในช่วงจังหวะหนึ่ง

ที่แสดงออกอย่างรุนแรง เด่นชัด และยังต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี ง.

ง. สีขาวก็เป็นอีกสีหนึ่งที่ข้าพเจ้านำมาใช้เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะในชุดศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้า โดยเนื้อที่สีขาวนั้นได้ปรากฏอยู่บนผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นของข้าพเจ้า แต่ไม่ได้ปรากฏเป็นสัดส่วนที่แน่นอนมากนักแล้วแต่ผลงานในแต่ละชิ้น ซึ่งข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดอารมณ์ทางดนตรีที่ให้ความรู้สึกผ่อนคลายและสงบรวมถึงท่วงทำนองและจังหวะทางดนตรีที่เขียนเปรียบให้เป็นพื้นในอากาศที่ว่างเปล่า รอคการแต้มสีสันจากท่วงทำนองและควารมรู้สึก

เส้น (Lines)

เส้น ก.

ก. เส้นที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดดังกล่าวนี้ ส่วนใหญ่เกิดจากขอบเขตการเคลื่อนไหวของสีที่แตกต่างกัน โดยเส้นที่มีความใหญ่และหนานั้น ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงน้ำหนักของจังหวะเสียงที่มีลักษณะทุ้มและต่ำ โดยได้กำหนดขอบเขตและระยะทางการเคลื่อนไหวของสีที่มาจากอารมณ์ซึ่งแตกต่างกัน ซึ่งเส้นข้าพเจ้าได้นำลักษณะของเส้นดังกล่าวนี้มาใช้ด้วยความหลากหลายและปรากฏอยู่บนผลงานสร้างสรรค์ทุกชิ้นของข้าพเจ้า

เส้น ข.

ข. ลักษณะของเส้นบางที่ ข้าพเจ้าได้นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน มีลักษณะและเหตุผลเช่นเดียวกับลักษณะของเส้นหนา หากแต่มุ่งเน้นเพื่อต้องการแสดงถึงท่วงทำนองจังหวะที่มีลักษณะแหลมสูง อีกทั้งเพื่อนำมากำหนดขอบเขตและปริมาณของสีที่ปรากฏอยู่บนผลงาน

น้ำหนักร (Volumes)

น้ำหนักร ก.

ก. ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านี้ น้ำหนักรถือเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างผลงานของข้าพเจ้า ซึ่งมีปรากฏอยู่ในผลงานทุกชิ้น อีกทั้งลักษณะความเข้มของสีที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกนั้น ก็เพื่อต้องการถ่ายทอดความดังของเครื่องดนตรีและจังหวะที่ประทับใจเด่นชัดบนความรู้สึกของผู้ฟัง

น้ำหนักร ข.

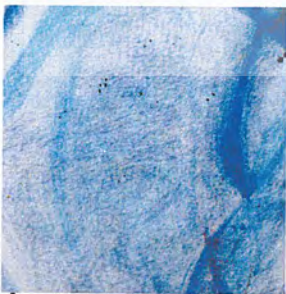
ข. น้ำหนักรในส่วนที่เบาบาง ข้าพเจ้านำมาใช้ก็เพื่อบ่งบอกถึงลักษณะของจังหวะที่สร้างความรู้สึกถึงเสียงเพลงซึ่งกำลังจางหรือเบาหายไปเตรียมพร้อมสำหรับจังหวะในช่วงต่อไปของเพลง และมีปรากฏอยู่บนผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้า

พื้นผิว (Textures)

พื้นผิว ก.

ก. ลักษณะพื้นผิวแรกที่เกิดขึ้นและมีความเด่นชัด เกิดขึ้นโดยกระบวนการสร้างสรรค์ของเทคนิคภาพพิมพ์และตะแกรงใหม่ ซึ่งเกิดจากการนำลักษณะของการแตกตัวของเม็ดสีมาทับซ้อนกันเพื่อสร้างให้เกิดความรู้สึกแตกพร่าและล้นสะเทือนนี้ปรากฏได้ในความรู้สึกที่มีผลโดยตรงต่อสายตาและลักษณะของพื้นผิวดังกล่าวนี้ก็ปรากฏอยู่ในผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้าเช่นกัน

พื้นผิว ข.

ข. พื้นผิวที่เกิดจากการสร้างของดินสอไข่นั้น ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความรู้สึกเช่นเดียวกับเม็ดสีของขบวนการภาพพิมพ์ตะแกรงใหม่ หากแตกต่างกันตรงที่ข้าพเจ้าต้องการแสดงเจตนาของการล้นสะเทือนของเนื้อเม็ดสีที่ข้าพเจ้าแสดงออก ด้วยความรู้สึกที่ได้จากมือของข้าพเจ้าเองโดยจะปรากฏอยู่บนชิ้นงานที่ 4, 5 และ 6

ค. พื้นผิวอีกชนิดหนึ่งที่เกิดจากการสร้างขึ้นด้วยสีสเปรย์
พื้นผิวที่เกิดจากการสร้างด้วยเทคนิคสีสเปรย์นี้ ข้าพเจ้ามี
เจตนาเพื่อต้องการควบคุมน้ำหนักในภาพผลงานรวมถึง
การสร้างการสัมผัสเทือนหรือการเคลื่อนไหวให้เกิดขึ้นกับ
สายตาของมนุษย์ โดยพื้นผิวลักษณะดังกล่าวนี้ปรากฏอยู่
บนผลงานในชั้นที่ 5 และ 6 เท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดองค์ประกอบ

ในโครงสร้างขององค์ประกอบทางศิลปะที่เกิดขึ้นในผลงานของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้นำผลงานในชุดศิลปะนิพนธ์จำนวน 2 ชิ้น เพื่อเปรียบเทียบรวมถึงวิเคราะห์ลักษณะขององค์ประกอบที่เกิดขึ้นบนตัวผลงานของข้าพเจ้าดังนี้

ชิ้นที่ 1

DISSONANCE # 4 , 70x181 , SILKSCREEN AND INKJET

ภาพร่างลายเส้นผลงานชื่อ DISSONANCE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ในผลงานชิ้นนี้มีลักษณะโดยรวมของการสร้างสรรค์ผลงานซึ่งเกิดจากการนำทัศนธาตุต่าง ๆ เช่น เส้น สี รูปทรง ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันนำมาจัดวางให้เกิดความกลมกลืน โดยมีน้ำหนักของสีดำพาดผ่านในแต่ละส่วนของภาพผลงาน ความกลมกลืนที่ปรากฏขึ้นในผลงานของข้าพเจ้าใช้วิธีดังกล่าวนี้คือ โครงสีที่มีความต่อเนื่องกันในแต่ละส่วนรวมถึงทิศทางของเส้นที่ปรากฏอยู่ในผลงานนั้นมีการวิ่ง ล้อ ไปในทิศที่มีความต่อเนื่องและเชื่อมโยงเข้าหากันอยู่ตลอดเวลา จากลักษณะที่กล่าวมานี้จึงสามารถสร้างความกลมกลืนให้เกิดขึ้นในภาพผลงานชิ้นดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

2. ความหลากหลาย (Variety)

การนำทัศนธาตุที่หลากหลาย เช่น เส้นสีที่มีความแตกต่างกัน จัดวางลงบนผลงานชิ้นเดียวกันนั้น สามารถสร้างความหลากหลายในตัวผลงานได้อย่างเต็มที่โดยเฉพาะในผลงานที่นำเสนอมีความหลากหลายไม่ว่าจะเป็นในส่วนของสี น้ำหนัก หรือทิศทางของเส้น ที่แตกต่างกันทำให้เกิดความไม่ซ้ำซากหรือน่าเบื่อหน่าย อีกทั้งยังสร้างความน่าสนใจในตัวผลงานได้อย่างเต็มที่

3. ความสมดุลย์ (Balance)

ลักษณะผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ข้าพเจ้านำมาเสนอนี้ ความสมดุลย์เกิดขึ้นบนตัวงานซึ่งเกิดจากน้ำหนักของสีโดยรวมคือ น้ำหนักที่นำมาใช้มีความอ่อนแก่ในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน อีกทั้งยังมีลักษณะของการกระจายโดยทั่วไปในผลงาน ทำให้น้ำหนักและทิศทางของสีมีการต่างดุลย์กัน ทั้งภาพผลงานมีผลทำให้เกิดความสมดุลย์ในลักษณะที่ทั้งสองด้านของภาพไม่เท่ากัน

4. สัดส่วน (Proportion)

การที่ข้าพเจ้านำลักษณะธาตุที่แตกต่างกันมาจัดองค์ประกอบให้เป็นผลงานซึ่งอยู่ในชั้นเดียวกันนั้น สัดส่วนจึงถูกแบ่งออกเป็นส่วน ๆ โดยจะสามารถเห็นได้ชัดเจนในภาพผลงานชิ้นที่นำเสนอนี้ มีการแบ่งอยู่ 4 ส่วน ในส่วนแรกได้ใช้เนื้อที่ครึ่งหนึ่งของผลงาน และอีก 3 ส่วน ใช้พื้นที่ของผลงานในครึ่งสุดท้าย โดยส่วนแรกใช้สีเช่นเดียวกับส่วนสุดท้าย และสาเหตุที่ข้าพเจ้าแบ่งผลงานออกเป็นส่วนนี้ก็เพื่อต้องการนำเสนอแนวความคิดของท่วงทำนอง รวมถึงจังหวะของดนตรีที่แตกต่างกันซึ่งเกิดขึ้นในบทเพลงเดียวกัน ซึ่งลักษณะของเส้นสายที่เกิดจากการแบ่งช่วงนี้เป็นสัดส่วนที่มองเห็นได้ชัดในผลงาน แต่ความเป็นจริงนั้นสัดส่วนอาจปรากฏอยู่ในกลุ่มรูปของสีและเส้น ซึ่งในสัดส่วนดังกล่าวนี้มีลักษณะและขนาดที่ใกล้เคียงกันทั้งภาพผลงาน

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

สำหรับข้าพเจ้าจุดเด่นหรือจุดน่าสนใจในภาพนั้นมักจะถูกสร้างขึ้นบนกึ่งกลางของผลงานทางศิลปะเสมอ และในชั้นดังกล่าวนี้ข้าพเจ้าได้สร้างความเป็นเด่นให้เกิดขึ้นอยู่ในขอบเขตกึ่งกลางภาพซึ่งมีลักษณะของกลุ่มสีที่มีรูปทรงแตกต่างไปจากส่วนอื่นของภาพผลงานแต่ข้าพเจ้ายังให้ความสำคัญกับตัวผลงานด้านซ้ายมือเป็นหลัก ส่วนองค์ประกอบทางด้านขวามือของผลงานก็ไม่ได้ลดความสนใจลงไปอีกทั้งยังมีน้ำหนักดำซึ่งสร้างความเป็นเด่นและสร้างความน่าสนใจให้ปรากฏชัดขึ้นบนตัวผลงานในชั้นดังกล่าว

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

ในผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้านั้น การเคลื่อนไหวเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับแนวความคิดของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก โดย แรกเริ่มของการสร้างผลงานของข้าพเจ้าเป็นลักษณะที่อยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีความยาว โดยความยาวของพื้นที่นั้นก็เพื่อสร้างให้สายตาของผู้ชมเกิดการเคลื่อนที่และไม่ให้จับจุดสนใจเพียงจุดใดจุดหนึ่ง ผลงานชิ้นดังกล่าวนี้จะเกิดการเคลื่อนไหวเพื่อ

กลับเข้าสู่กึ่งกลางภาพตลอดเวลา ทั้งนี้เกิดจากทิศทางของเส้นและสีที่เคลื่อนไหวอย่างอิสระอยู่บน
ผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นที่ 2

GUIDED BY VOICE , 49.5x112 , SILKSCREEN

ภาพร่างลายเส้นผลงานชื่อ GUIDED BY VOICE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ความกลมกลืน (Harmony)

ในผลงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้ นำมาจากผลงานชิ้นที่ 4 โดยลักษณะของผลงานนั้น ข้าพเจ้าได้แบ่งสัดส่วนของผลงาน ออกเป็นสองส่วน ความขัดแย้งจึงเกิดขึ้นน้อยมากอาจกล่าวได้ว่าเกิดความกลมกลืนกันเป็นอย่างดี โดยลักษณะความกลมกลืนที่เกิดขึ้นเกิดจากการเชื่อมต่อกันของของรูปทรงที่ปรากฏอยู่ในโครงสร้างใหญ่สี่เหลี่ยม ซึ่งเกิดจากการใช้สี, น้ำหนัก และทิศทางของเส้นโดยสีน้ำตาลและเหลืองอ่อน ที่เกิดขึ้นโดยส่วนแรกของผลงานนั้น ข้าพเจ้าได้นำมาเพิ่มในส่วนที่สอง ด้วยผลงานชิ้นที่นำเสนอจึงเรียกได้ว่ามีความกลมกลืนของทัศนธาตุที่ถูกสร้างขึ้นเป็นอย่างดี

2. ความหลากหลาย (Variety)

ในทัศนธาตุที่ปรากฏในผลงานชิ้นที่นำมาเสนอนี้ มีความหลากหลายทั้งในเรื่องของสี พื้นผิวน้ำหนัก รวมไปถึงเส้น โดยสีที่เกิดขึ้นเป็นสีที่เกิดในวรรณะเย็น แต่ข้าพเจ้าได้นำสีน้ำตาลอ่อนเข้ามาแทรกกระจายในแต่ละส่วนของรายละเอียดซึ่งสีวรรณะเย็นที่ถูกสร้างขึ้นก็มีน้ำหนักที่หลากหลายและมีลักษณะเป็นพื้นผิวแตกต่างกันโดยมีเส้นสีขาวซึ่งทิศทางคล้ายกับโครงสร้างของวงกลม อีกทั้งยังมีลักษณะรวมถึงขนาดที่ดัดล้อมรอบเนื้อสีเหล่านั้นแตกต่างกันออกไป

3. ความสมดุลย์ (Balance)

ความสมดุลย์ของทัศนธาตุที่ปรากฏขึ้นบนผลงานสร้างสรรค์ของข้าพเจ้านี้ มีความสมดุลย์กับสีและทิศทางเส้น อีกทั้งความสมดุลย์ที่ชัดเจนเกิดจากขนาดของรูปทรงอิสระที่คล้ายกับรูปทรงวงกลมมีลักษณะของขนาดโดยรวมแบ่งผลงานออกเป็นซ้ายขวาที่ใกล้เคียงกันจึงเกิดความสมดุลย์ที่เหมาะสมในผลงาน

4. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วนที่เกิดขึ้นแบ่งออกได้เป็นสามส่วนซึ่งสัดส่วนต่างๆ ถูกแบ่งโดยพื้นที่ขาวที่ปรากฏอยู่

ในผลงานทั้งนี้เพื่อกำหนดขอบเขตของโครงสร้างโดยรวม โดยกลุ่มสีที่เกิดขึ้นด้านขวามือสุดของผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ผ่านการคัดค้านใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานซึ่งก็ยังคงถูกแบ่งเป็นส่วนเล็กๆย่อยอีกหลายขนาด หากแต่สัดส่วนทั้งหลายหลายเหล่านั้นต่างก็เชื่อมโยงสร้างความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันได้เป็นอย่างดี

5.ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่นหรือจุดน่าสนใจของผลงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้มีความน่าสนใจอยู่ตรงด้านขวามือของตัวผลงาน โดยตัวสีที่หลากหลายและเส้นที่มีขนาดซึ่งแตกต่างกันสร้างความน่าสนใจให้เกิดขึ้นกับผลงานได้เป็นอย่างดี โดยโครงสร้างที่มีลักษณะเป็นวงกลมทับซ้อนกันอยู่นั้น ไม่ได้สร้างความขัดแย้งหากแต่สามารถสร้างความหลากหลายความน่าสนใจ และความเป็นเอกภาพบนผลงานชิ้นนี้ได้เหมาะสม

6.การเคลื่อนไหว (Movement)

เส้นที่มีความหลากหลายและมีขนาดซึ่งแตกต่างกันนั้น ข้าพเจ้าได้นำเข้ามาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งนี้เพื่อกำหนดขอบเขตของเนื้อสี อีกทั้งยังสามารถสร้างความเคลื่อนไหวจากจุดกึ่งกลางของภาพออกสู่ออกโดยเส้นที่กำหนดขอบเขตเหล่านั้นมีลักษณะคล้ายวงกลม สร้างความรู้สึกถึงการกระจายและการเคลื่อนไหวในน้ำหนักมีผลทำให้ภาพผลงาน เกิดเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา

บทที่ 5

บทสรุป

ในผลงานสร้างสรรค์ชุดศิลปะนิพนธ์หัวข้อเรื่องจังหวัดนี้ ข้าพเจ้ามุ่งเน้นสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะเพื่อที่จะนำคุณค่าของสี และแสดงเรื่องราวของอารมณ์จากความรู้สึกที่มีที่มาจากจังหวัดของดนตรี โดยใช้ทัศนศิลป์ทางศิลปะเป็นสื่อในการถ่ายทอดอารมณ์ จากขบวนการและแนวความคิดที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดโดยใช้เทคนิควิธีการของภาพพิมพ์ตะแกรงไหม (SILK SCREEN) ซึ่งเรื่องราวรวมถึงแนวความคิดทั้งหมด เกิดจากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้สั่งสมมาจากการทำงานโดยตลอดซึ่งเป็นผลงานสร้างสรรค์จำนวน 6 ชิ้นจากภาพร่างต้นแบบ 30 ชิ้น ข้าพเจ้าได้มีการพัฒนาในตัวผลงาน และเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระยะ ทั้งด้านรูปแบบรวมทั้งกรรมวิธีการสร้างสรรค์ซึ่งทำให้ผลงานสำเร็จลุล่วงลงตรงตามแนวความคิดที่ข้าพเจ้าได้ตั้งใจไว้ จากภาพร่างต้นแบบที่ข้าพเจ้าได้นำกระบวนการของคอมพิวเตอร์มาใช้ในการผลิตนั้น ข้าพเจ้าได้พบเห็นถึงข้อจำกัดในเรื่องความสามารถของมนุษย์ ที่ไม่สามารถสร้างสรรค์ผลงานจริงหรือถ่ายทอดให้ได้คุณภาพทัดเทียมกับภาพร่างที่เกิดจากคอมพิวเตอร์ แต่ในการแก้ไขที่เกิดจากความสามารถของมนุษย์ ก็ยังสามารถสร้างสรรค์ผลงานซึ่งมีรูปลักษณะ หรือเส้นที่ได้น่าสนใจมากกว่าความสามารถของคอมพิวเตอร์ในบางจุดจากปัญหาที่ข้าพเจ้าพบเห็นรูปแบบของผลงานที่เกิดจากคอมพิวเตอร์นั้นขาดเส้นที่เชื่อมโยงกับความรู้สึกของมนุษย์โดยตรง ซึ่งจะเห็นได้จาก ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 2 และ 3 ในการสร้างผลงานทางศิลปะนั้นข้าพเจ้าจะใช้ภาพร่างต้นแบบ เป็นเพียงแนวทางหรือรูปแบบขององค์ประกอบเท่านั้น หากแต่ใช้ความรู้สึก อารมณ์ที่มาจากจากการสร้างสรรค์โดยผ่านกระบวนการ ทางความคิดและจินตนาการเพิ่มเติม ลงบนผลงานสร้างสรรค์ เนื่องจากข้าพเจ้าได้เล็งเห็น จังหวัดของท่วงทำนอง ซึ่งเป็นหัวข้อ ศิลปะนิพนธ์ที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์อยู่นี้เปรียบเสมือนศิลปะที่ไม่มีขอบเขตใดๆ

จากศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ตลอดระยะเวลาในการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าได้พบเจออุปสรรคต่างๆ มากมาย แต่ในช่วงระยะเวลาเหล่านั้น ข้าพเจ้าก็ได้รับความสุขจากการทำงานอย่างเต็มที่ ผลงานสร้างสรรค์ที่ได้ หากมีปัญหาก็เกิดขึ้นในผลงานชุดศิลปะนิพนธ์ก็คงจะมีเพียงความตั้งใจในการสร้างสรรค์ผลงานจริงเพียงเท่านั้น เพราะเมื่อข้าพเจ้าได้ทดลองรวมถึงแก้ไขปัญหามาอย่างเต็มที่ ข้าพเจ้าจึงพบว่าจุดสำเร็จสุดท้ายของผลงานไม่ได้อยู่เพียงต้นแบบที่สร้างขึ้นเท่านั้นหากแต่ขึ้นอยู่กับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กับการเสริม เติม แต่ง ด้วยกระบวนการและประสบการณ์ที่สั่งสมมาโดยตลอดได้อย่างเต็มที่ ซึ่งความสำเร็จที่ข้าพเจ้าได้รับจากการทำศิลปะนั้นๆ ทำให้ข้าพเจ้าเกิดกำลังใจที่จะสามารถออกไป สร้างสรรค์ประโยชน์แก่คนรอบข้างในสังคมภายนอกต่อไป อีกทั้งปัญหาต่างๆ ของการสร้างสรรค์รวมถึงกระบวนการทั้งหมด ที่กล่าวมานี้อาจจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาศิลปะในแนวทางที่ใกล้เคียงกับข้าพเจ้าได้พอสมควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

1. โกสุม สายใจ . **สีและการใช้สี** . กรุงเทพฯ : อัมรินทร์พรินท์ติ้ง แอนด์ พับลิช ชิ่ง . 2540.
2. รสลิน กาสต์ . **คำสอนจากวิชาศิลปะวิจารณ์** . กรุงเทพฯ : ภาควิชาวิจิตรศิลป์ . คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ . สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง . 2544.
3. CORINNE HELINE . **COLOUR AND MUSIC IN THE NEWAGE** . กรุงเทพฯ : 5 เค การพิมพ์ . 2539.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

RHYTHM , 2001

ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

61.5x162 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DISSONANCE # 4 , 2002

ภาพพิมพ์ตะแ่บร้งใหม่และกระบวนการพิมพ์แบบพ่นหมึก

70x181 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

DISSONANCE # 5 , 2002

ภาพพิมพ์ตะแกรงไหมและกระบวนการพิมพ์แบบพับหมึก

70x181 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GUIDED BY VOICE , 2002

ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

49.5x112 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GUIDED BY VOICE # 2 , 2002

ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

50x124 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

GUIDED BY VOICE # 3 ,2002

ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม

49.5x134.5 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

สุเชาว์ เลิศอดิพัฒน์

เกิด 7 มีนาคม 2517 กรุงเทพฯ

การศึกษา วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร
สถาบันราชภัฏพระนคร
สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่อยู่ 864 ซอยวิสุทธินิเวศน์ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310

ประวัติการแสดงผลงาน

ปี 2539 -การแสดงผลงานนักศึกษาวิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร

ปี 2542 -การแสดงภาพพิมพ์ขนาดเล็ก ร้านบางกอก ลาดกระบัง

-การแสดงงาน "Mini Art" ครั้งที่ 2 ของนักศึกษาภาควิชาวิจิตรศิลป์

ปี 2543 -การแสดงผลงานศิลปกรรม U-SCREEN ณ ห้องนิทรรศการ Si-am art space

-การแสดงผลงาน Human Express ของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

เกียรติประวัติ

ปี 2540 -รางวัลที่ 2 ประเภทประติมากรรม วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร